పయ్యావుల వెంగమ్మ
వర్సెస్
పయ్యావుల కేసన్న మరియు ఇతరులు

1952
అక్టోబరు
ర్ 29

[ముఖర్జీ, చంద్రశేఖర్ అయ్యర్ మరియు భగవతి – న్యాయమూర్తులు]

మధ్యవర్తిత్వం – మధ్యవర్తి ఒకరి పరోక్షంలో మరొకరి వాంగ్మూలం తీసుకోవడం – న్యాయాత్మక దుర్వర్తన – మధ్యవర్తి తీర్పు (అవార్డు) చెల్లుబాటు – పక్షపాతధోరణి గురించిన ప్రశ్న.

మధ్యవర్తిత్వ చట్టం సెక్షన్ 21 కింద మధ్యవర్తిత్వంలో , మధ్యవర్తి ఒకరి పరోక్షంలో మరొకరుగా ఒక్కొక్కరి వాంగ్మూలాలను తీసుకుని మధ్యవర్తి తీర్పు (అవార్డు) ను ఇచ్చిన సందర్భంలో: న్యాయస్థానాల ద్వారా లేదా మధ్యవర్తిత్వం ద్వారా న్యాయవాదులు లేదా వ్యాపారులు , ఒక పార్టీని ప్రభావితం చేయడానికి ఎలాంటి మార్గాలను ఉపయోగించడానికి అనుమతించకూడదు , న్యాయమూర్తి లేదా మధ్యవర్తి యొక్క బుద్ధిని, అనగా ఇతర పక్షం కలవడం మరియు ప్రతిఘటించడానికి సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉండే విషయం గురించి తెలియకపోవడం; మధ్యవర్తి తదనుగుణంగా న్యాయాత్మక దుర్వర్తనకు పాల్పడ్డారు ; మరియు ఈ దుర్వర్తన ఎవరికైనా పక్షపాతభావాన్ని కలిగించిందా అనే దానితో సంబంధం లేకుండా మధ్యవర్తి తీర్పు (అవార్డు) ను నిష్ఫలమొనరించడానికి ఇది సరిపోతుందన్నది న్యాయ నిర్వహణకు సంబంధించిన ప్రాథమిక సూత్రాలలో ఇది ఒకటిగా నిర్ధారించబడింది.

హార్వే వర్సెస్ షెల్టాన్ (1844) 7 బీవ్. 455 , గణేశ్ నారాయణ్ సింగ్ వర్సెస్ మలిదా కోయర్ (1911) 13 కలకత్తా ఎల్.జె. 399 , మరియు హైఘ్ వర్సెస్ హైఘ్ [(1861) 31 లా జర్నల్ సిహెచ్ . 420] సూచించబడినవి.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబర్ 37/1952.

1945 అక్టోబర్ 1 న ఒరిజినల్ పిటిషన్ నుబర్ 15/1945 లో అనంతపురం జిల్లా కోర్టు వెలువరించిన తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి ఉద్భవించిన 24 సెప్టెంబర్ , 1948 నాటి మద్రాసులోని

హైకోర్టు (మీనన్ మరియు మాక్ – న్యాయమూర్తులు) ఎ.ఎ.ఓ. నెంబర్ 688/1945 లోని జడ్జిమెంటు మరియు డిక్రీ నుండి అప్పీలు.

అప్పీలుదారు తరపున డి. మునికన్నయ్య (జె.బి. దాదా చంద్ జీ సహితంగా)

ప్రతివాదుల తరపున ఎస్.పి.సిన్హా (ఎం.ఒ. చిన్నప్ప రెడ్డి మరియు కె.ఆర్. చౌధురిల సహితంగా).

1952 అక్టోబర్ 29. తీర్పు రాసి వెలువరించిన వారు గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి భగవతి. –

ఇతర విషయాలతో పాటు మధ్యవర్తి యొక్క న్యాయాత్మక దుర్వర్తనకు సంబంధించి ఇచ్చిన మధ్యవర్తి తీర్పు (అవార్డు) ను దిగువ కోర్టు పక్కన పెట్టినందుకు వాది అనంతపురం జిల్లా కోర్టులో దాఖలు చేసిన ఓ.పి. నెంబర్ 15/1945 లో జిల్లా కోర్టు ట్రయల్ కోర్టు వెలువరించిన మధ్యవర్తి తీర్పు (అవార్డు) ను వ్యతిరేకం చేస్తూ వాది దావాను కొట్టివేసింది. ఆ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా వాది హైకోర్టు సర్టిఫికేట్ తో ఈ అప్పీలు దాఖలు చేసింది.

పి. నారాయణప్ప అనే ఒక వ్యక్తి 1927 లో మరణించాడు. వాది అతని వితంతువు , 1వ ప్రతివాది అతని అవిభక్త సోదరుడు, 2వ ప్రతివాది అతని కన్నా ముందు మరణించిన మరొక సోదరుని కుమారుడు , మరియు 3వ ప్రతివాది అతని కన్నా ముందు మరణించిన భార్య ద్వారా కలిగిన కుమారుడు. మరణించిన వ్యక్తి మే 1, 1927 నాడు వీలునామా రాయడానికి ప్రతిపాదించాడు, దాని ప్రకారం ఆమె పోషణ మరియు నివాసం కోసం నిర్దిష్ట ప్రతిపాదన చేశాడు. వాది కొంత కాలం కుటుంబంతో కలిసి ఉన్నారు , కానీ ఆమెకు మరియు 1వ ప్రతివాది పెద్ద భార్యకు మధ్య తలెత్తిన వివాదాల కారణంగా కుటుంబాన్ని విడిచి పెట్టాల్సి వచ్చింది. తన తల్లితో ఆమె పదకొండు సంవత్సరాలు నివసించింది మరియు చివరికి అనంతపురం జిల్లా కోర్టులో పాపరుగా దావా ఓ.ఎస్.నెంబర్ 19/1943 ను భరణం , భరణం బకాయిలు, నివాసం మరియు గృహోపకరణాలు, అలాగే తనకు స్త్రీ ధనంగా సంప్రాప్తించిన కొన్ని స్వర్ణాభరణాలు మరియు దుస్తుల కోసం దాఖలు చేసింది. 1 మే , 1927 నాటి వీలునామా ప్రకారం ఆమె భరణం మరియు నివాసం కోసం తగినంత ఏర్పాట్లు చేయబడ్డాయని , తదనుగుణంగా ఆస్తి ఆమె స్వాధీనంలోను మరియు అనుభవంలోను ఉన్నాయని మరియు ఆమె దాఖలు చేసిన దావాకు విచారణ పరిధి లేదని ప్రతివాదులు పేర్కొన్నారు. స్వర్ణాభరణాలు మరియు దుస్తుల కోసం ఆమె చేసిన క్లెయిమ్ ను కూడా ప్రతివాదులు వ్యతిరేకించారు.

ఈ దావా అనంతపురం సబార్డినేట్ జడ్జి కోర్టులో విచారణకు మరియు తుది పరిష్కారానికి (నిర్ణయానికి) వచ్చింది. దావాలో వాదిని 27 ఫిబ్రవరి , 1945 న పిడబ్ల్యు 1 గా వాంగ్మూలం నమోదు చేస్తుండగా, అన్నీ పార్టీలు మధ్యవర్తిత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 21 ప్రకారం దావాలోని వివాదాల పరిష్కారానికి 'ఏకైక మధ్యవర్తి' గా శ్రీ కొనకొండ్ల రాయళ్ళ గోవిందప్ప గారిని నియమించడానికి అంగీకరిస్తూ , ఆయన నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉండటానికి మరియు ఆయన నిర్ణయం కోసం ఫిర్యాదు , వ్రాతపూర్వక ప్రకటన (రిటెన్ స్టేట్మెంట్) , మరియు ఇతర రికార్డులను ఆయనకు పంపాల్సిందిగా కోరుతూ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. తదనుసారం న్యాయస్థానం మధ్యవర్తిత్వానికి సంబంధించిన సూచన చేయబడింది. సదరు సూచనకనుగుణంగా మధ్యవర్తి 6 మార్చి 1945 తేదీన వాదిని విచారించి ఆమె వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేశారు. అది ఎగ్జిబిట్ నెంబర్ 4 గా రికార్డులో నమోదు చేయబడింది. అదే విధంగా మధ్యవర్తి 1వ ప్రతివాదిని 10 మార్చి 1945 న విచారించి వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేశారు. అది ఎగ్జిబిట్ నెంబర్ 5 గా నమోదు చేయబడింది. ఇరువురి వాంగ్మూలాలను నమోదు చేసిన తర్వాత మధ్యవర్తి తన తీర్పు (అవార్డ్) ను రాసి ప్రకటించారు. ఈ మధ్యవర్తి తీర్పు (అవార్డు) నే వాది సవాలు చేశారు.

మధ్యవర్తిపై ఆరోపించబడిన న్యాయాత్మక దుర్వర్తన ఏమిటంటే , ఆయన ఒకరి పరోక్షంలో మరొకరుగా ఒక్కొక్కరిని విచారించారు. మధ్యవర్తిత్వానికి సంబంధించిన పిటిషన్ తో పాటు ఎగ్జిబిట్ నెంబర్లు 4 మరియు 5 వాంగ్మూలాలు మరియు వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలను (రిటెన్ స్టేట్మెంట్లు) పరిశీలించిన తర్వాత చట్ట ప్రకారం వివాదాలను పరిష్కరించుకోవడానికి మధ్యవర్తిత్వానికి అధికారం ఇచ్చినప్పటికీ, మధ్యవర్తి 1వ ప్రతివాదిని వాది పరోక్షంలో విచారించారు మరియు 1927 మే 1 న సెటిల్మెంట్ గా చెప్పబడిన దానిని కూడా పరిశీలించారు, ఈ విషయంలో వాది చెప్పుకోవడానికి అవకాశం ఇవ్వకుండా మరియు ఆ ప్రకారం న్యాయాత్మక దుర్వర్తనకు పాల్పడినట్టుగా వాది తరపు వాదనలను వినిపించారు. మరో వైపు ప్రతివాదులు వాదనలు వినిపిస్తూ , పిటిషన్ లో వెల్లడించిన అభ్యర్థనలను తిరిగి పొందడమే మధ్యవర్తి చేసినదని మరియు ఆ విధంగా పిటిషన్ లో పేర్కొన్న అభ్యర్థనలను పునరుద్ఘాటించారని, 1వ ప్రతివాది తన వ్రాతపూర్వక ప్రకటన (రిటెన్ స్టేట్మెంట్) లో వెల్లడించిన దాని కన్నా మరేతర అంశాన్ని ఒక్క దానిని కూడా మధ్యవర్తి నమోదు చేయలేదని , ఆ కారణంగా మధ్యవర్తి న్యాయాత్మక దుర్వర్తనకు పాల్పడలేదంటూ వెల్లడించారు.

1915 ఫిబ్రవరి 27 న పార్టీలు దాఖలు చేసిన పిటిషను లో మధ్యవర్తికి ప్రత్యేక అధికారాలంటూ ఏవీ ఇవ్వబడలేదు. దావాలోని వివాదాలను పరిష్కరించడం కోసం మధ్యవర్తిని నియమించడం జరిగింది మరియు ఆయన నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉండటానికి పార్టీలు కూడా అంగీకరించారు. దావా పత్రం (ప్లెయింట్), వ్రాతపూర్వక ప్రకటన (రిటెన్ స్టేట్మెంట్) ఇంకా ఇతర రికార్డులు మధ్యవర్తి నిర్ణయం కోసం పంపడానికి అంగీకరించినప్పుడు మరియు ఆ విధంగా కోర్టు ఉత్తర్వుతో పాటుగా దావా పత్రం , వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలు మధ్యవర్తికి ఇచ్చినప్పుడు , మరి మధ్యవర్తి వాది ఇంకా 1వ ప్రతివాది వద్దకు వెళ్ళి ఇంకా 1వ ప్రతివాది వద్దకు వెళ్ళి వారి వాంగ్మూలాలను ఎందుకు నమోదు చేయవలసి వచ్చిందో తెలియడం లేదు. వాది మధ్యవర్తికి ఇచ్చిన వాంగ్మూలం (స్టేట్మెంట్) లో దావా పత్రాన్ని మరియు వ్రాతపూర్వక ప్రకటనను పరిశీలించి చట్టబద్ధంగాను , న్యాయపూర్వకం గాను ఇవ్వాలన్న అభ్యర్థనకు మించి మరేదీ ప్రస్తావించలేదు. 1వ ప్రతివాది నుండి నమోదు చేయబడిన వాంగ్మూలం (స్టేట్మెంట్) అయితే కేవలం ఈ అభ్యర్థనను మాత్రం పునరావృతం చేయలేదు కానీ అతని వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలో చోటు చేసుకోని అనేక వాస్తవ ప్రకటనలను కలిగి ఉంది. అవి ఈ కింది విధంగా ఉన్నాయి –

(1) "భర్త తనకు ఇచ్చిన దానితో ఆమె సంతోషించింది."

(2) "ఆమె భర్త చేసిన సెటిల్ మెంట్ ప్రకారం , ఆమెకు ఇచ్చిన భూములు ఆమె స్వాధీనంలోనే ఉన్నట్టుగా ప్రభుత్వ ఖాతాల నుండి చూడవచ్చు."

(3) "వాది తన స్వర్ణాభరణాలను తన ఆధీనంలో కలిగి ఉన్నట్లుగానే , గృహంలోని ఇతర స్త్రీలు కూడా తమ తమ ఆభరణాలను వారి వారి ఆధీనంలో మాత్రమే కలిగి ఉంటారు. అవిభక్త కుటుంబానికి అందులో ఏ విధమైన హక్కు లేదు."

(4) "మా పెద్దన్నయ్య తన రెండో భార్యకు భరణం అందించినట్లే , ఇంటి పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుని మూడో భార్య అయిన వాదికి భరణం అందించాడు."

1వ ప్రతివాది వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలో ఇప్పటికే కనుగొనబడిన ప్రకటనలు కాక ఈ ప్రకటనలు అతని వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలో ఉన్న ఉద్ఘాటనలతో పాటు 1వ ప్రతివాది ఇచ్చిన వాంగ్మూలాన్ని కల్పించాయి మరియు 1వ ప్రతివాది వాంగ్మూలాన్ని ఎగ్జిబిట్ నెం బర్ 5 ను పొందడం ద్వారా మధ్యవర్తి నుండి కేవలం వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలోని కథనాన్ని పొందినట్లుగా వాదించడం వ్యర్థం.

అవార్డును గనక పరిశీలించినట్లయితే ఈ స్థితి ధ్రువపడుతుంది. వాది దావా పత్రం (ప్లెయింట్) మరియు ప్రతివాది వ్రాతపూర్వక ప్రకటన (రిటెన్ స్టేట్ మెంట్) పరిశీలించిన తర్వాత తీర్పు (ఆర్డర్) ను వెలువరించాల్సింద ంటూ కోర్టు తనకు సూచిస్తూ కోర్టు ఉత్తర్వుతో పాటు దావా పత్రం మరియు వ్రాతపూర్వక ప్రకటన తనకు కోర్టు ఇచ్చినట్టుగా మధ్యవర్తి వెల్లడించారు. మధ్యవర్తి చెప్పడం కొనసాగిస్తూ సదరు కోర్టు ఉత్తర్వు ప్రకారం తను వాది నుండి మరియు ప్రతివాదుల కుటుంబ మేనేజరు అయిన 1వ ప్రతివాది వాంగ్మూలాలను నమోదు చేసినట్లుగా వెల్లడించారు. ఆయన ఇంకా చెబుతూ, తను 1వ ప్రతివాది 1 మే 1927 న వాదికి అనుకూలంగా రాసినట్లు చెప్పబడుతున్న ఒప్పందాన్ని తాను పరిశీలించినట్టుగాను మరియు మరణించిన వ్యక్తి అప్పటికే ఇచ్చిన 40 ఎకరాల భూమి కాకుండా అదనంగా సర్వే నెంబర్ 507 లో ఉన్న 8 ఎకరాల 17 సెంట్ల భూమిని వాదికి ఇచ్చేలా తీర్పు (అవార్డు) చేయడానికి ముందుకు వెళ్ళినట్లుగాను తెలియజేశారు. ఈ తీర్పు (అవార్డు) లోని నిబంధనలను బట్టి మధ్యవర్తి పార్టీల దావాపత్రం మరియు వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం మాత్రమే కాకుండా తను నమోదు చేసిన 1వ ప్రతివాది వాంగ్మూలాన్ని మరియు 1 మే 1927 నాటి వీలునామాను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లు విస్పష్టం. ఆ ప్రకారంగా వాది పరోక్షంలో 1వ ప్రతివాదిని మధ్యవర్తి విచారించాడనడంలో సందేహం లేదు. ఈ విచారణకు సంబంధించి ఎలాంటి నోటీసు వాదికి మధ్యవర్తి ద్వారా ఇవ్వబడలేదు, లేదా ఆమె సమక్షంలో 1వ ప్రతివాది వాంగ్మూలాన్ని మధ్యవర్తి నమోదు చేసే అవకాశం ఆమెకు లేకపోయింది , తద్వారా ఆమె క్రాస్ – ఎగ్జామినేషన్ చేయాల్సిందిగా సూచించడానికి లేదా తనంతట తానే 1వ ప్రతివాదిని క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేయగలగడం, మరియు ఆమెకు వీలైన పక్షంలో, 1వ ప్రతివాది ఇచ్చిన వాంగ్మూలాన్ని చూసి సమాధానం ఇచ్చేందుకు వీలుగా ఎం.ఆర్.హార్వే వర్సెస్ షెల్టాన్ [(1844) 7 బీవ్ పేజీ 455 – 462 వద్ద] కేసులో లార్డ్ లాంగ్ డేల్ ఎం.ఆర్. గమనించినట్టుగా,

“ఇది న్యాయపాలనలో చాలా సాధారణమైన నియమం , న్యాయమూర్తి బుద్ధిని ప్రభావితం చేయడానికి ఏ పక్షమైనా , ఒక కారణం కోసం , ఏ విధమైన మార్గాలను ఉపయోగించటానికి అనుమతించబడదు, అనగా అది అసాధ్యమని రెండో పక్షానికి తెలియదు మరియు కలిసి ప్రతిఘటించే సామర్థ్యం లేదు , ఇది అసాధ్యమని , ఒక క్షణం , చూడకూడదని , దాని గురించి చాలా తక్కువగా చెప్పాలంటే, ఇది చాలా విచక్షణారహితంగా కొనసాగే విధానం. అలాంటి విషయాన్ని అనుమతించడం ప్రతి నియమానికి విరుద్ధం , మరియు వాణిజ్య మధ్యవర్తిత్వాలు మరియు న్యాయాత్మక మధ్యవర్తిత్వాల

మధ్య ఉన్నట్లు ఆరోపించబడిన వ్యత్యాసాన్ని నేను పూర్తిగా నిరాకరిస్తున్నాను. ప్రాథమిక న్యాయ సూత్రాలు ప్రతి సందర్భంలోను సమానంగా వర్తింపజేయాలి. మినహాయింపులు తప్పని కొన్ని సందర్భాలలో తప్పించి, రెండు వైపులా తప్పనిసరిగాను మరియు ప్రతి ఒక్కరిని మరియు మరొకరి సమక్షంలో వినాలి. వ్యాజ్యానికి సంబంధించిన ప్రతి సందర్భంలోను, మీరు ఇరు పక్షాల ప్రాతినిధ్యాలను తప్పనిసరిగా వినాలి , మరియు నియమానుసారంగా ఏర్పాటు చేయబడిన కోర్టులలో గాని లేదా మధ్యవర్తిత్వాలలో గాని న్యాయవాదుల ముందు గాని లేదా వ్యాపారుల ముందు గాని , న్యాయమూర్తి ప్రవర్తనను మరియు నిర్ణయాలను ప్రభావితం చేయడానికి ఏ పక్షం ఎలాంటి మార్గాలనూ ఉపయోగించటానికి అనుమతించబడదు అనగా అది అసాధ్యమని అవతలి వారికి తెలియదు."

హార్వే వర్సెస్ షెల్టాన్ (పైన పేర్కొనబడిన 1) కేసు ఈ విషయంలో ప్రముఖమైనది మరియు ఇది ఇంగ్లాండ్ లోనే కాకుండా భారత దేశంలో కూడా అనుసరించబడింది. గణేశ్ నారాయణ్ సింగ్ వర్సెస్ మలిదా కోయర్ [(1911) 13 సి.ఎల్.జె. 399 పేజీలు 401 , 402 వద్ద]. మే 1, 1927 నాటి ఒప్పందం విషయంలో చెప్పుకునే అవకాశం కూడా ఆమెకు లేదు. మధ్యవర్తి అనుసరించిన విధానం సహజ న్యాయ సూత్రాలకు విరుద్ధమన్నది సుస్పష్టం.

అయినప్పటికిని శ్రీ ఎస్.పి. సిన్హా మా ముందు వాదిస్తూ 1వ ప్రతివాది వాంగ్మూలం ఎగ్జిబిట్ 5 ను మధ్యవర్తి నమోదు చేసిన కారణంగా వాదికి ఎటువంటి హాని జరగలేదని మరియు అందువల్ల మధ్యవర్తి న్యాయాత్మక దుర్వర్తనకు పాల్పడలేదని వెల్లడించారు. ఈ వాదన లోపభూయిష్టమైనది. మధ్యవర్తి అత్యంత గౌరవనీయమైన వ్యక్తి కావచ్చు ; అయినా కాని , అతని ప్రవర్తన సాధారణ నియమాలకు అనుగుణంగా ఉండకపోవచ్చు. "ఒక న్యాయమూర్తి తన మనస్సుపై తప్పుగా అంగీకరించబడిన సాక్ష్యం ప్రభావం చూపబడిందా అన్న విషయం చెప్పడానికి తన్ను తానుగా స్వీకరించకూడదు. తీర్పు (అవార్డు) పరిపూర్ణ న్యాయం చేసి ఉండొచ్చు: కానీ సాధారణ నియమానుసారం అది సమర్థనీయం కాదు." వాకర్ వర్సెస్ ఫ్రొబిషర్ (పైన పేర్కొనబడిన 1) కేసులో లార్డ్ ఎల్డన్ , లార్డ్ ఛాన్సలర్ ద్వారా.

హైఘ్ వర్సెస్ హైఘ్ [(1861) 31 ఎల్.జె. సిహెచ్ 420] కేసులో లార్డ్ జస్టిస్ నైట్ బ్రూస్ పరిశీలనలు కూడా అదే తరహాలో ఉన్నాయి.

"ఖాతాలపై తన నివేదికలో ఆ వివరణలు తనను ప్రభావితం చేయడానికి అనుమతించలేదని అతను తన అఫిడవిట్ లో పేర్కొన్నది వాస్తవమే , మరియు అతను నిజాయితీగా ఈ విషయాన్ని ఉద్దేశించాడనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు ; కానీ అలాంటి ప్రకటనలు మనస్సుపై ఎలాంటి ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటాయో అంచనా వేయడం అసాధ్యం."

మధ్యవర్తి కనీస పరిజ్ఞానం లేకుండా న్యాయాత్మక దుర్వర్తనకు పాల్పడ్డాడని , తీర్పు (అవార్డు) ను నిష్ఫలమొనరించడానికి అది సరిపోతుందని ఉద్ఘాటిస్తున్నాము.

ఈ నేపథ్యంలో న్యాయాత్మక దుర్వర్తన కారణంగా తీర్పు (అవార్డు) ను సవాలు చేయడానికి వాది తన హక్కును వదులుకున్నారని శ్రీ ఎస్.పి.సిన్హా విన్నవించారు. అయితే 1వ ప్రతివాది ద్వారా ఎటువంటి హక్కు వదులుకోలు (వేవర్) అభ్యర్థించబడలేదు మరియు ఈ దశలో ఈ వివాదాన్ని అభ్యర్థించడం అతనికి సమర్థనీయం కాదు.

ఫలితంగా హైకోర్టు తీర్పు నిలువదు. మేము అప్పీలు అనుమతిస్తున్నాము. హైకోర్టు జారీ చేసిన తీర్పు మరియు డిక్రీ పక్కన పెట్టి , ట్రయల్ కోర్టు వెలువరించిన తీర్పు మరియు డిక్రీని మొత్తం ఖర్చులతో పునరుద్ధరిస్తూ తీర్పు చేయడమైనది.

అప్పీలు అనుమతించబడింది.

అప్పీలుదారు ఏజెంట్: నౌనిత్ లాల్.

ప్రతివాదుల ఏజెంట్: ఎం.ఎస్.కె.అయ్యంగార్.